

gældende, at Klagen over den alt for overvældende Statistik, som det paabydes Arbejdsanvisningskontorerne at udarbejde, ikke hører hjemme noget Sted; han gør i Enkeltheder Rede for, at den Statistik, de maa beskæftige sig med, blot er den, der følger af Bestemmelserne i Loven, som for øvrigt alle Partier stemte for, og at den paa ingen Maade er overvældende. Ligeledes imødegaar Arbejdsdirektøren Kritikken af hans Stilling til Kortsystemet og til Nødhjælpsarbejder og slutter med i alle Henseender at afvise Kritikken som ubeføjet. Selv om den højtærede Formand vilde give mig Tilladelse dertil, vil jeg ikke trætte Tinget med en Oplæsning i alle Enkeltheder af denne Skrivelse, jeg har her refereret dens Indhold, og den staar til Tjeneste for det ærede Medlem Hr. Johannes Lou og andre Medlemmer, hvis de maatte ønske det; saa kan det ærede Medlem jo svare, hvis han mener at være i Stand dertil.

Det ærede Medlem Hr. N. Johan Laursen omtalte de tyske Forsikringssekskabers Markforsikring og den Lov, som jeg havde den Ære i Sommersamlingen at faa gennemført her paa Rigsdagen. Det ærede Medlem spurgte, om Socialministeriet havde været opmærksom paa det, jeg ogsaa den Gang omtalte som forestaaende, at der i Tyskland var udkommet en Forordning om Opskrivning af saadanne Markforsikringer. Ja, vi har været opmærksomme derpaa, og Socialministeriet har sendt denne Opskrivningsforordning til Forsikringsraadet. I øvrigt vil Fremgangsmaaden være den efter selve Forordningen, at hvert Forsikringssekskab udnævner en Tillidsmand, som saa gør op, hvor meget der tilkommer de enkelte forsikrede, og baade danske forsikrede og andre vil faa Meddelelse derom. Naar det ærede Medlem Hr. N. Johan Laursen mente, at det kunde komme til at dreje sig om Millionbeløb, om uhyre store Summer, sagde det ærede Medlem, maa jeg beklage, at det, efter hvad Forsikringsraadets Formand meddeler mig, desværre ikke vil blive Tilfældet. Han har talt med en tysk sagkyndig derom, og han mente, at det kun vil komme til at dreje sig om forholdsvis ringe Beløb, idet der ikke staar store Summer til Raadighed, og der kun vil blive Tale om Opskrivning af nogle faa Procent. Det er meget beklageligt, men det er noget, vi ikke er Herrer over.

De ærede Medlemmer Hr. J. P. Nielsen og Gerhard Nielsen omtalte Invalideskolen i Sønderborg og i Forbindelse dermed Statshospitalet i Sønderborg. Som de fleste ærede Medlemmer vil vide, ophører Inva-

lideskolen, det vil sige Krigsinvalideskolen, den 1. November, altsaa paa Lørdag. Saa er dens Gerning i alt væsentligt fuldbyrdet. Tilbage er kun 20 Krigsinvalider, som nu vil blive undervist og behandlet videre ad privat Vej, dog stadig med Statsstøtte. Men det Bandageri-Værksted til Fremstilling af kunstige Lemmer, som det ærede Medlem Hr. J. P. Nielsen omtalte, vil ikke gaa over til privat Drift. Det ærede Medlem advarede derimod, og den Advarsel godkender vi. Der er for nylig truffet en Overenskomst med Invalidenævnet om Overtagelse af Bandageriet, og denne Overenskomst har jeg for nogle Dage siden forelagt Finansudvalget til Godkendelse. Nu mente det ærede Medlem Hr. J. P. Nielsen, at den bedste Ordning af Forholdene dernede vilde være, at Statshospitalet, som stærkt lider under Pladsmangel, blev udvidet med Invalideskolen. Tanker i den Retning blev forelagt mig, da jeg i Sommer, for øvrigt for at overvære en Svendeprove i Krigsinvalideskolen, besøgte Sønderborg. Jeg lod da udarbejde Planer og Overslag til en saadan Udvidelse.

Statshospitalet lider i høj Grad under Pladsmangel, og det siges, at dette Hospitals Tilstedeværelse dernede tæt ved Grænsen paaskønnes i høj Grad af den sønderjydske Befolkning. For Tiden har den medicinske Afdeling en Overbelægning af 33 pCt., og der er 70 Patienter paa Ventelisten. Den kirurgiske Afdeling har en Overbelægning af 20 pCt., og der er 15 Patienter paa Ventelisten. Man mente dernede — og jeg har altsaa givet Ordre til at udarbejde Byggeplanerne i Overensstemmelse dermed — at Invalideskolebygningen, der jo nu tømmes, kunde overdrages til Statshospitalet. Overslaget gaar ud paa, at det vil koste 270 000 Kr., men man mener i Socialministeriet, at det er for dyrt, og at Summen maa kunne reduceres. Vor finansielle Stilling — det siger jeg her een Gang for alle, naar jeg taler om Socialministeriets Budget og Opgaver — er jo ikke særlig lystelig. Vi har faaet en barsk og streng Finansminister, og jeg er glad derved, men heldigvis har ogsaa denne Finansminister sagt, at hvad der skal til til sociale Opgavers Løsning, det skal til, og han har jo ogsaa anvist Midlerne — det vakte det ærede Medlem Hr. N. Neergaards Vrede, jeg skal om et Øjeblik komme dertil. Men jeg er ganske klar over, at der maa gaas frem med den yderste Økonomi, ogsaa ved Løsningen af sociale og humane Opgaver, som vi under normale Forhold straks vilde give os til at løse. Nu kan denne Sum paa 270 000 Kr. rimeligvis nedsættes — vi